

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ZMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

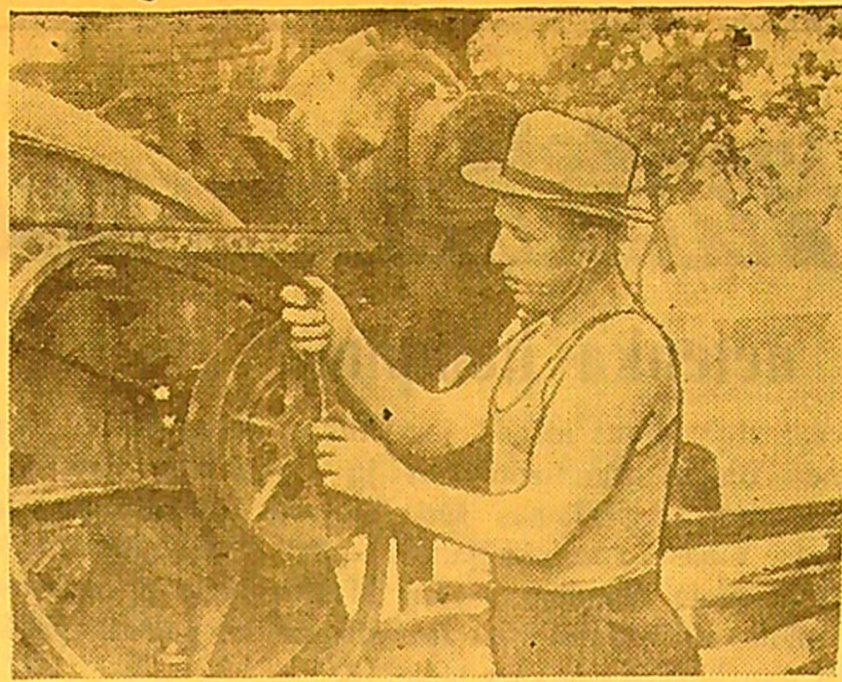
1959 m.

rugpiūčio

4

ANTRADIENIS
Nr. 92(1822)

Kaina 15 kap.

KADRAI NULEMIA VISKĄ

„Reikia pagerinti, — sakoma partijos XXI suvažiavimo nutarimuose, — kadrujų paskirstymą ir auklėjimą, iškeliant j vadovaujamaį darbą paruoštus, principiales žmones, suvokiančius naujoves, kurie atiduotų visas savo jėgas ir žinias liaudies labui, įneštų j darbą bolševikinį aistringumą, nesitaikstytų su trūkumais“.

Paskutiniiais metais rajone išaugo daugelis darbuotojų, vadovaujančių atsakingiems liaudies ūkio, kultūros, švietimo barams. Kaimo ir miesto partinės organizacijos teikia didelę reikšmę kadrujų parinkimui, paskirstymui bei auklėjimui. Galima pateikti „Tarybinio artojo“ žemės ūkio artelės partinės organizacijos pavyzdį. Neseniai du komunistai — Šatrovas ir Vaitkevičius — pasiūstę dirbti j atsiliekantį barus. Komunistai pateisina parodytą jiems pasitikėjimą. Nėra reikalo paminėti visus tuos, kurie sudaro darbo žmonių vertingą fondą, jų pasididžiavimą.

Kadrai nulemia reikalo sėkmę. Dėka to, kad j rajono kolūkius bei žmones atėjo žmonės, sugebantys mobilizuoti, vadovauti darbo žmonėms, metal iš metų stiprėja mūsų ekonomika, vis didesni yra mūsų laimėjimai.

Tačiau partinių organizacijų veikloje kadrujų atžvilgiu yra klaidų ir trūkumų. Ne visada prisilaikoma lenininio principo — įvertinti kadrus pagal jų politines ir dalykines savybes, pagal jų veiklos rezultatus, jų gabumus ir žinias.

Reikia pažymėti, kad ypatingą dėmesį reikia skirti j auklėjimo klausimą. Stalinio vardo žemės ūkio artelėje neblogai tvarkomas kadrujų parinkimas ir paskirstymas. Tačiau apie

Kulia žirnius

M. Melnikaitės vardo kolūkio žemdirbiai per savaitę laiko nukirto visus 166 hektarus rugių, dabar užbaigia pauti žieminius kviečius, kurių artelėje buvo 59 hektarai. Žiemkenčiai nukirsti greit ir be nuostolių.

Sėkmę kolūkiečiams užtikrino tas, kad jie rugiapūtėje panaudojo visas turimas mašinas.

Nuėmę žiemkenčius, kol-

I „Pirmūno“ kolūkj Kostas Barkauskas įstojo palyginti neseniai, 1956 metų pradžioje. Tais pačiais metais kolūkio valdyba jį pasiuntė mokytis j Panevėžio mecha-

nizacijos mokyklą. Iš mažens Kostui nedaug teko mokytis, todėl mokykloje susidūrė su daugeliu sunkumų. Ypač sunkiai jam buvo įkandama matematika. Nepastebimai praėjo įtempti mokslo metai, ir štai Kosto rankose standžiais viršeliais knygutė, kuri liudija, jog jos savininkas įsigijo plataus profilio traktorininko — mašinisto specialybę.

— Na dabar tik dirbti,

Gauti po 10,3 cent grūdų iš hektaro — toks yra mūsų brigados įsipareigojimas. Reikia pasakyti, kad mes jau padėjome nemažą pastangų, siekdami padidinti mūsų laukų derlingumą.

Siomis dienomis mes nupiovėme rugius 77 ha plote. Dabar brigados nariai baigia vežti javus j klojimus.

Nežiūrint to, kad rugiai dar nebaigti vežti, mes jau pradėjome ruošti kitų grūdinių kultūrų nuėmimui. Kolūkiečių laukia daug darbo. Reikia sudoroti 26 ha kviečių, 17 ha miežių, 37 ha avižių, 20 ha vasarinių kviečių, 9 ha vikių-avižių mišinio ir 4 ha žirnių. Esant geram orui numatėme visus šiuos plotus nuvalyti per 20 darbo dienų. Prie piūties dirbs viena kertamoji, dvi pritaikytos

Besileidžiančios saulės spinduliuose smarkiai švyčioja piaunamoji, o prakitoti piaunamosios vairuotojo Prano Valchausko ir jo padėjėjo Petro Kumpiniausko veidai, nušviesti saulės, atrodė lyg iš vario nulieti.

— Tai nustebs brigadininkas Šakalys, — šūktelėjo padėjėjui vairuotojas, atidžiai žiūrėdamas, kad tiesiai eitų arkliai, — kai mes per dvi dienas nukirsim plotą, kuriam nukirsti skirtos trys dienos.

Tuo metu, kaip tyčia, mašinoje kažkas čeksterėjo ir nors ji ir toliau tebekirto rugius, bet paskui piaunamąją nusitęsė nenukirstų rugių eilutė. Pranas Valchauskas nušoko žemėn, minutę atidžiai kažką žiūrėjo, o paskui pakėlė galvą.

Kombainas dirbs gerai

Iš dirbti... — galvojo jis, vykdamas j MTS. Bet čia jam nelabai pasisekė.

— Kol kas nėra laisvų traktorių, — skėstelėjo rankomis MTS vadovai. — Truputį padirbėkite dirbtuvėse. Kostą gi viliojo platūs kolūkio laukai, juodi arimai.

— Eisiu dirbti prikabinėtoju, — pasakė jis. Taip ir prasidėjo jo darbo kolūkyje kelias. Neilgai jam teko dirbti prikabinėtoju, greit MTS gavo naujų traktorių ir jis sėdo prie DT-54 vairo.

Jau pirmosios savarankiško darbo dienos parodė, kad Kostas mėgsta techniką, stropiai dirba. Jis nuolat viršydavo pamainos išdirbio normas. Vien praeitų metų pavasarį suarė 600 ha dirvų.

Prasidėjus derliaus nuėmimui, Kostas Barkauskas sėdo prie savaeigio kombaino vairo. Tiesa, kirsti daug neteko, nes kolūkyje beveik nėra kur apsisukti su kombainu, užtat beveik vienas Kostas užtikrino spartų žiemkenčių bei vasarojaus

JAVUS NUIMSIME LAIKU

šienapiovės ir 10 dalgių. Derliui suvežti panaudosi-me 14 vežimų bei 2 automašinas, kiekvienai bus priskirta po 3 brigados narius. Pas mus yra sklypai, kur negalima pauti mašinomis. Tuos sklypus piausime rankiniais dalgiais. Pavyzdžiui, rankiniais dalgiais piausime vikių-avižių mišinį ir žirnius. Arklinėmis mašinomis nukirsime po 3—4 ha per dieną. Ką dangi vietovė pas mus kalnuota ir piovimas darbai ap sunkinti, keisime arklius 2 kartus per dieną. Tai įgalins dirbti visą laiką vienoda sparta.

Siais metais geresnė padėtis su patalpomis. Jeigu praėjusiais metais, dėl patalpų trūkumo, trijuose sklypuose teko kultuoti tieiog lauke, tai šiemet to nebus. Brigados jėgomis

laiku buvo atremontuoti 3 klojimai. Vieną pastatą atremontavo kolūkio statybinė brigada. Derlių sukrausime saugioje vietoje. Kiek kitaip organizuosime javų vežimą. Tiek vežimai, tiek ir automašinos paskirstytos j 3 grupes, kurių kiekviena gabens derlių j tam tikrą vietą. Tokiu būdu išvengsime eilių ir prastovos prie klojimų žymiai sumažės. Be to, sutausysime daug brangaus laiko ir darbo jėgos.

Kolūkiečiai lenktyniauja, siekdami sparčiau sudoroti derlių ir pagerinti atliekamų darbų kokybę. Tai įgalins greičiau pasiekti užsibrėžtą tikslą, ir garbingai įvykdyti savo socialistinius įsipareigojimus.

M. Paradinikas
P. Cvirko vardo kolūkio I laukininkystės brigados brigadininkas

ŠAUNŪS KIRTĖJAI

— Ant akmens užsokome, — pasakė jis padėjėjui. — Gerai, kad tik trys dantys išlūžo, o galėjome ir didesnių nemalonumų turėti.

Pasirausęs įrankių dėžėje, Pranas ištraukė atsargines dalis ir greit pradėjo derinti jas išlūžusių vieton. Nepaėjo nė pusvalandis ir vešlių rugių lauke vėl tarškėjo piaunamoji. Po kiekvėno apvažiavimo vis didėjo nukirstų rugių plotas. Pėdų rišėjos Vlada Jatkūnaitė, Juzė Pužienė, Kumpiniauskienė vos spėjo rišti pėdus. Piaunamosios vairuotojas Pranas Valchauskas ir padėjėjas Petras Kumpiniauskas dirbo iš pėties. Tik paskutiniams sau-

lės spinduliams pasislėpus už horizonto, sustojo jų piaunamoji. Kirtėjai aplyžė vešelę nupiautą plėčią. Dar iš ryto 3,5 ha plote siūbavo vešlių rugiai, gi dabar vietoje jų stovi gubos.

— Gerai padirbėjote, — pasakė brigadininkas kirtėjams. — Net visu hektaru viršijote dienos išdirbio normą.

Gerokai pavargę, bet patenkinti Valchauskas su Kumpiniausku ėjo j namus. Kiekvienas jų džiaugėsi pasiektais darbo rezultatais.

Pranas Valchauskas nebe pirmą rugiapūtę sutinka ant piaunamosios pasotės. Jau kelis metus iš ei-

kūlimą. Nuo ankstyvų ryto ligi vėlyvos nakties dūzgė jo kombainas. O štai ir darbo rezultatai: iš 224 kolūkyje prikultų tonų grūdinių kultūrų, apie 170 tonų prikūlė Kostas savo agregatu.

Šių metų pavasarį K. Barkauskas taip pat nesėdėjo sudėjęs rankų. Pavasario laukų darbų metu jis drauge su pamainininku Baliu Neverausku arė kolūkio laukus, sėjo vasarojų.

Dabartiniu metu Kostas vėl prie kombaino. Jo remontas jau seniai baigtas, tačiau reikia dar kartą patikrinti kiekvieną agregato mazgą, gerai juos sutepti, apsirūpinti atsarginėmis dalimis.

Rugiapiūtė eina j pabaigą — greit pabirs j arodus pirmieji grūdai. Ir Kostas tikras, kad kombainas dirbs gerai.

J. Denofas

Nuotraukoje: K. Barkauskas atlieka paskutiniuosius kombaino paruošimo darbus.

V. Sakalio nuotr.

Ruošia sėklą

„Raudonojo Spalio“ kolūkio II brigadoje, vadovaujamoje drg. Špakausko, šiemet prinoko geri rugiai 100 ha plote, o taip pat 25 ha žieminių kviečių. Kolūkiečiai kirto rugius 4 javapiūvėmis. Gerai padirbėjo mašinų vairuotojai: Laktionas Šapkinas, Savelijus Kostygovas, merginos bei moterys: Domna Gubanova, Elena Aleknaite, Irina Strelcova, Anastasija Šapkina. Praeitą šeštadienį buvo nukirstas paskutinis rugių baras, pradėta kirsti žemieniai kviečiai. Tokiu būdu rugiai buvo nupiauti per 7 darbo dienas.

Organizuotai vyksta žiemkenčių nuėmimo darbai ir I brigadoje. Šiuo metu ir automašinomis, ir arkliais vežami j daržines rugiai. Artelėje jau suvežta j daržines daugiau kaip 30 procentų žiemkenčių. Antroje brigadoje j kūlimo aikštelę pastatyta kuliamoji „Neris“, pradėjo darbą, ruošiamos sėklos žiemkenčių sėjai.

K. DANEIKIS

lės jis vairuoja šią mašiną. Štai ir šiemet jis, tur būt, daugiausia visame „Stelmuzės“ tarybinio ūkio Kiviškių skyriuje nupiovė dobių, o dabar Pranas pirmąją kertant rugius. Vairuotojo pavyzdžiui seka ir jo padėjėjas.

Štai jau praėjo 6 įtempto darbo dienos. Per šį laikotarpį Kiviškių skyriaus darbininkai užbaigė rugiapūtę. Čia nemažas Valchausko ir Kumpiniausko nuopelnas.

„Stelmuzės“ tarybiniam ūkyje apie juos sako:

— Tai bent kirtėjai! Dirba spartuoliškai.

Teisingi žodžiai! Iš tokių žmonių reikėtų ir kitiems pasimokyti.

A. Zigmantavičius
„Stelmuzės“ tarybinis ūkis

Kas jus vėl vedė PRIIMTUS ĮSIPAREIGOJIMUS?

Kova netenka įtempimo

Antras pusmetis — lemiamas etapas gaminant pieną. Puškino vardo žemės ūkio artelės gyvulių augintojai tai gerai supranta. Ne atsitiktinai fermos darbuotojų dauguma siekia užbaigti metus gerais darbo rodikliais. Tačiau gautų per pirmą pusmetį 677 litrų pieno iš kiekvienos karvės nepakanka sėkmingam socialistinių įsipareigojimų įvykdymui. Dar labiau, daugelis padarytų praėjusiais metais klaidų nešalinamos ir gali ateityje pasikartoti.

Dabar didelio pieningumo laikotarpis. Teisingai išnaudoti šį laiką — reiškia, pasivyti tai, kas praleista. Tačiau padėtis kolūkyje nekokia.

Zemo pieningumo priežastys, — aiškina kolūkio gyvulininkystės darbuotojai, — yra tai, jog iki paskutinio meto visai neturėjome koncentruotų pašarų. Gavome juos tik prieš kelias dienas.

Tiesa, paskutinėmis dienomis pieno primilžiai kiek padidėjo. Bet ar viskas priklauso vien tik nuo kon-

centratų? Mums atrodo, jog ne. Blogai organizuotas ir ganymas, papildomas šėrimas. Visos 73 karvės ganosi vienoje bandoje. Tai trukdo atitinkamai išnaudoti ganyklas, apsunkina melžėjų darbą.

Argi galima pakęsti tokį faktą, kai gyvulių augintojai neorganizuoja papildomo gyvulių šėrimo žaliuoju pašaru, tuo tarpu kai viukių-avižių mišinys jau pradeda pernokti.

Drg. Zavadskas, stambių raguočių fermos vedėjas teisinasi žmonių trūkumu, esą, nėra kam piauiti ir vežti žolę. Nežiūrint to, kad karvės ganosi jau daugiau kaip du mėnesiai, iki šiol kolūkyje dar neįrengtas užtvaras.

Kadangi dabar labai karšta ir sausa, gal reikėtų pakeisti ganymo laiką. Esant tokiems karščiams, karvės nenoriai ēda žolę.

Reikia pasakyti, jog artelėje nevisai teisingai taikomas kerdžiams darbo atlyginimas. Visam ganymo laikotarpiui jiems nustatytas vienodas atlyginimas. Zinoma, toks darbo atlygi-

nimas neprideda prie jų pastangų bei iniciatyvos padidinimo. Jeigu kerdžių atlyginimas priklausytų nuo primelžto pieno kiekio, padėtis pasikeistų.

Reikia pakalbėti ir apie pačių melžėjų darbą. Pirmas ir didžiausias apsilėdimas yra tai, jog melžėjos nepriėmė individualių įsipareigojimų. Jos težino tiek, kad reikia primelžti iš kiekvienos karvės po 2000 litrų pieno. Tačiau jų galimūmai juk nevienodi.

Nevystomas melžėjų tarpe socialistinis lenktyniavimas už didesnį pieno primelžimą, už sąžiningą gyvulių priežiūrą. Tokia melžėja, kaip Vasa Grigorjeva, primelžusi per 6 mėn. ir 20 dienų po 983 litrus pieno iš kiekvienos karvės, be abejojimo, parodo pavyzdį atsiliekančioms, tačiau atsiliekančioms padedant reikia panaudoti ir kitas priemones: priešakinio patyrimo nagrinėjimą, pagalbos teikimą neprityrusiems melžėjoms, gamybinius pasitarimus.

D. Gavrilovas

Tik penktadalis įsipareigojimo

40 cent ir 8,3 cent kiaulienos 100 ha ariamos žemės. Pirmasis skaitmuo buvo įrašytas priimant socialistinius įsipareigojimus šioms metams, antrasis, aišku, ne džiuginantis, rodo įsipareigojimų vykdymo eigą. J. Zemaitės vardo kolūkyje pagal kiaulienos gamybą prasidėjus antrajam šių metų pusmečiui. Pagrindinė priežastis, dėl kurios lėtai vykdomi socialistiniai įsipareigojimai kiaulienos gamyboje, — mažas kiaulių skaičius artelėje. Tačiau ši priežastis ne vienintelė.

Iki šių metų pavasario artelėje kiaulės buvo laikomos paprastuose, primityviuose tvartuose. Savaimė aišku, kad apie kiaulienos gamybos padidinimą, esant tokioms sąlygoms, kolūkio vadovai nė galvoti nenorėjo. Šį pavasarį kiaulės buvo perkeltos į naują tipi-

nę kiaulidę. Artelės valdyba tikėjosi, kad galės padidinti kiaulių skaičių, o kiaulių šėrimai galvojo, kad palengvės darbo sąlygos. Tačiau nei vienu, nei kitu lūkesčiai neišsipildė. Eilę metų užsitęsusi tvarto statyba galutinai neužbaigta ir iki šios dienos. Ką kalbėti apie kiaulių skaičiaus didinimą, jei turimų nėra kur laikyti. Motininės kiaulės iki pat apsiparšavimo laikomos lauke užtvarose, neapsaugotos nuo kaitros. Aišku, kad toks laikymas kenkia jų ir būsimosios priauglio sveikatai.

Kas link kiaulininkų darbo palengvinimo, tai padėtis beveik niekuo nepasikeitė. Pašarų virtuvėje įrengta maža viryklė, ant kurios galima užkaisti vos vieną nedidelį puodą. Taip ir tenka kiaulininkams gaisinti šildant vandenį. Dar

blogesnė padėtis su vandens pristatymu. Jis vežiojamas iš upelio statinėmis.

Bet blogiausia padėtis su pašarais. Geri šeiminiškai būtų iš anksto paskaičiavę, kuriam laikui užteks bulvių, būtų teisingai organizavę žaliąjį konvejerį. Gi bulvių jau dabar nėra, bala žaliajam pašarui pasėti mišiniai. Vėlyvesniam naudojimui jų nėra pasėta. Tikėtis dobių atolo nėra ko, nes jie vienažoliai.

Kuo šerti toliau kiaules, šis klausimas kelia nerimą kiaulių šėrikams, bet ne kolūkio vadovams. Nenorėdami klausytis teisingų fermos darbuotojų reikalavimų, jie vengia apsilankyti kiaulidėje. Fermos darbuotojai neatmena, kada kolūkio valdyba būtų sąžiningai, laiku su jais atsiskaičiusi už darbą. Aišku, jei negalima pasitikėti kolūkio vadovų žodžiu, iš kiaulininkų nėra ko daug ir reikalauti. O tokio rūpinimosi visuomenine kiaulininkystės rezultatas toks — mažai kiaulių, ilgas jų penėjimo laikotarpis, o tuo pačiu didelė kiaulienos savikaina, kyla rimta grėsmė priimtųjų įsipareigojimų įvykdymui.

G. Sažnevo nuotr. (TASS).

V. Raubiška

Juo vėl tiki

Vyko kolūkio partinės organizacijos susirinkimas. Komunistai svarstė kukurūzų auginimo klausimą. Daug buvo kalbama apie praeitų metų klaidas auginant kukurūzus, apie tai, jog šios vertingos silosinės kultūros auginimui vadovauti reikalinga paskirti nusimanančius, patikimus žmones. Kada išėjo kalba, ką pasiūlyti kolūkio valdybai paskirti kukurūzų auginimo grandininku ketvirtoje laukininkystės brigadoje, vienas iš organizacijos narių pasiūlė komunistą Ivanovą.

— Kažin ar susitvarkys? — tuojau pat užginčijo iškeltą kandidatūrą keli komunistai.

Komunistas Profa Ivanovas sėdėjo nukleidęs galvą ir tylėjo. Škaudu buvo klausytis tokių pastabų.

...Prieš pusantrų metų Profa Ivanovas dar buvo ketvirtos laukininkystės brigados brigadininku. Pradžioje, kada kolūkio valdyba paskyrė jį brigadininku, jis sąžiningai pildė patikėtas pareigas. Brigadininko darbas — atsakingas, reikalaujantis ūkiškumo, mokėjimo dirbti su žmonėmis, vadovauti jiems, teisingai organizuoti darbą brigados laukuose. Kol Ivanovas dirbo ranka rankon su žmonėmis, klausė kolūkio valdybos ir komunistų pastabų, jo vadovaujama brigada nebuvo atsiliekanti. Tačiau ilgainiui jam visa tai įkyrėjo.

— Kam jūs mane mokote! Aš ir pats žinau! Blogas — pašalinkit iš brigadininkų! — ėmė atsikirtinėti Ivanovas kolūkio valdybos posėdžiuose ir partinės organizacijos susirinkimuose.

Tačiau kolūkio valdyba nesiruošė atleisti jo iš brigadininko pareigų. Ūkininkavimo meną Ivanovas žinojo neblogai ir, taisant jo klaidas, galima buvo išug-

dyti gerą brigadininką. Tam pritarė ir kolūkio partinė organizacija. Žmonės juo tikėjo, laukė. Tačiau Ivanovui ėmė atrodyti, jog jį nori tik pažeminti, parodyti, kad brigadininkas jis netinkamas, todėl kritikuoja. Ir jis užsidarė savyje.

Brigadoje reikalai ėmė blogėti, ir Ivanovas jautėsi bejėgis tai ištaisyti, ėmė ieškoti paguodos degtinėje. Daug teko pavargti su juo kolūkio valdybai ir partinei organizacijai. Jis žadėjo, bet nesitaisė. Pagaliau, Ivanovą atleido iš brigadininko pareigų.

Jam atrodė, kad jis nepakeičiamas, kad nėra žmonių geresnių už jį, kad dar gailės pašalinę iš brigadininkystės. Brigados laukuose Ivanovas nesirodė, kolūkiečiai neretai matydavo jį girty.

Pirminė partinė organizacija vėl grįžo prie klausimo apie Ivanovą. Susirinkime buvo pasiūlyta pašalinti jį iš partijos eilių. Niekada Ivanovas neužmirš šio susirinkimo. Jis atvėrė jam akis.

Iš partijos jo nepašalino. Komunistai apsiribojo tik griežtu papeikimu. Ne iš gailėsčio taip pasielgė komunistai: partijos uždavinys — auklėti žmones, išvesti į teisingą kelią, o ne atstumti. Ivanovas paliko susirinkimą, būdamas dėkingas komunistams. Jo galvoje dar sukosi ir užė šimtai minčių ir prieštaravimų, bet pagrindinė ir tvirčiausia buvo: pradėti gyvenimą iš naujo.

Negreitai (mat, lengva garbė ir žmonių pasitikėjimą pražudyti, o sunku užsitarnauti jį), bet brigadoje Ivanovo pavardę pagaliau pradėjo minėti gerųjų kolūkiečių tarpe. Jis diena dienos sąžiningai darbavosi laukuose.

„TU-114“ — TARYBINĖS AVIACIJOS PASIDIDŽIAVIMAS

Dukart Socialistinio Darbo Didvyrio akademiko Andriejaus Tupolevo konstruktorių biuro sukurtų žinomų tarybinių lėktuvų skaičių papildė naujas lėktuvas — „TU-114“. Si mašina jau skraidė iš vieno mūsų šalies galo į kitą, padarė reisą į Tiraną ir Budapeštą, buvo demonstruojama neseniai įvykusioje aviacijos parodoje Paryžiuje. Milžiniškas lėktuvas ne nutūpimo nuskrido per 11 valandų 6 minutes iš Maskvos į Niujorką.

Ir visur tarybinis lėktuvas kelia susižavėjimą. Europoje ir Amerikoje specialistai buvo priversti pripažinti, jog Vakarai neturi nieko panašaus, kad Tarybų

Sąjunga keleivinių lėktuvų gamyboje pralenkė Jungtines Amerikos Valstijas, Angliją, Prancūziją.

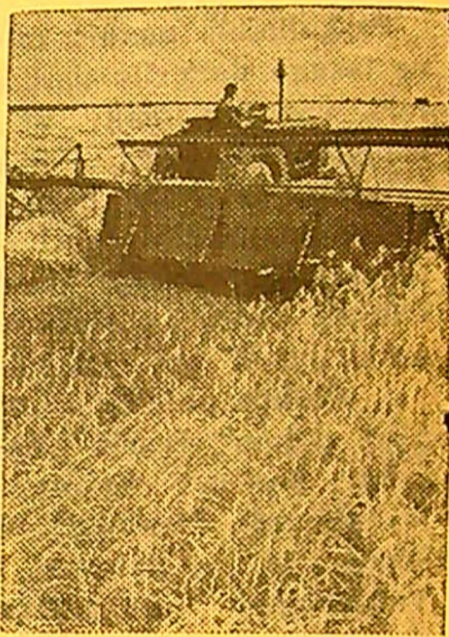
„TU-114“ yra stambiausias pasaulyje lėktuvas. Jeigu pastatytume jį, pavyzdžiui, stadione, tai jis užimtų didesnę pusę futbolo aikštės — mašinos ilgis apie šešiasdešimt metrų. Įdomus įvykis buvo Buržės aerodrome prie Paryžiaus, kai ten nutūpė „TU-114“. Aerouoste nebuvo nė vieno pakankamai aukštų laiptelių, kuriais galima būtų užlipti iki keleivių kabinos durų. Prancūzų mechanikams skubiai teko pailginti laiptelius... Taip pat buvo ir Niujorko aerouoste. Bet nusistebėjimą kelia

...Partinis susirinkimas ėjo į pabaigą. Po karštų ginčų komunistai priėjo išvados, jog Ivanovu patikėti galima. Ir juo patikėjo. Kolūkio valdyba Ivanovą paskyrė ketvirtos laukininkystės brigados kukurūzų auginimo grandininku. Daug rūpesčių turėjo Profa, kada kukurūzų sodinimui buvo ruošama žemė, be rūpesčių neapsiėjo ir juos sodinant, o vėliau prižiūrint. Jo grandies kukurūzai dabar vieni geriausių kolūkyje. Jie jau iki juosmens, gražiai bujoja lygiais švariais kvadratais. Vešliai auga kukurūzai kelia džiaugsmą ir grandininkui.

K. Kazakevičius

„Pažangos“ kolūkio partinės organizacijos sekretorius

Nauja belafetinė kertamoji

ZAPOROZES SRITIS. Per vomaisko gamykla Berdiansko mieste pradeda gaminti naują 4,9 metro pradalgio pločio belafetinę kertamąją „ZRB-4,9“. Si mašina 20 kg lengvesnė už dabartinę prikabinamąją kertamąją, o našumas 21 procentu didesnis. Kertamąją valdo traktorininkas hidrosistemos pagalba. Dabar ši mašina išbandoma.

Nuotraukoje: nauja mašina kerta žieminius kviečius Berdiansko rajono „Tru Iljčia“ kolūkyje. Traktorininkas I. Ščerbina nupiauna per pamainą po 24 ha vietoje 16 ha pagal normą. (TASS).

IŠVENKIME savaiminio pašarų UŽSIDEGIMO

Didinant gyvulių skaičių fermose, keliant jų produktyvumą, žinoma, reikia ruošti ir daugiau pašarų. Vien tik paruošti pašarus nepakanka. Juos reikia ir tinkamai išsaugoti per visą šerimo periodą. Dažnas reiškinys, kai nuo savaiminio pašarų užsidegimo smarkiai nukenčia kolūkių pašarų bazė.

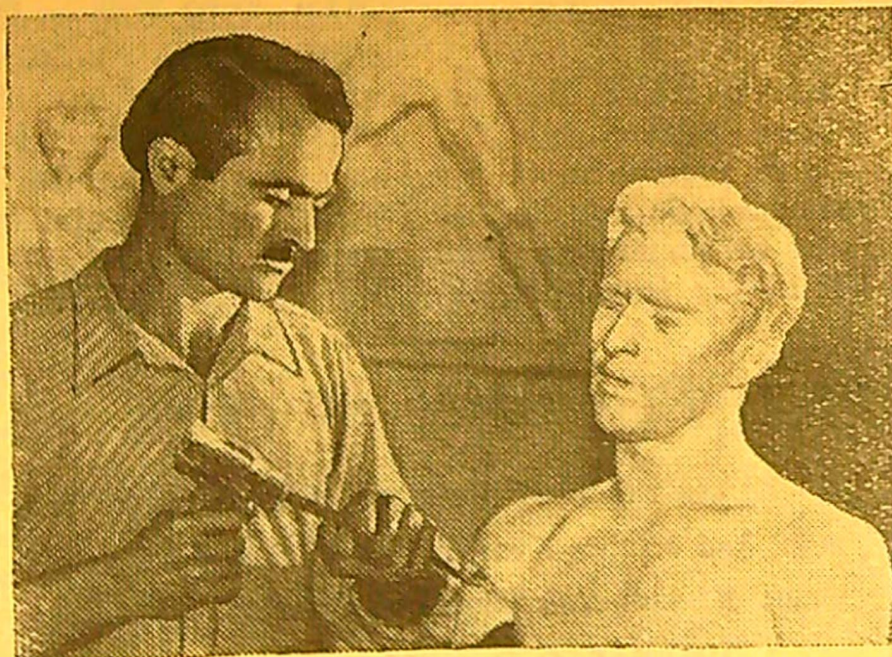
Savaiminis medžiagų degimas vyksta tada, kai medžiagos išskiria tiek vidinės šilumos, jog ji viršija išorinei aplinkai atiduodamos šilumos kiekį. Medžiaga viduje ima kaiti, o vėliau — degti. Savaimė užsidegti gali ne tik anglis, durpės ir panašios medžiagos, bet ir pašarai: šienas, dobilai ir kt. Dažniausiai tai atsitinka su krovus didžiuliais kiekiais nepakankamai išdžiūvusius dobilus, šieną ar vasarąjį. Zolėms gerai neišdžiūvus, likusi jose drėgmė ir aukštesnė temperatūra padeda daugintis augaluose esantiems mikroorganizmams. Kadangi augalai šilumai nelaidūs, išsiskirianti šiluma tolydžiai kaupiasi ir temperatūra kyla. Temperatūrai pasiekus 150—200 laipsnių, prasideda aktyvus oksidavimasis, kuris sukella liepsną. Antai, Tytuvėnų rajone „Talkos“ kolūkyje praeitų metų rugpjūčio pabaigoje naktį daržinėje, kurioje buvo sukrauta apie 140 tonų dobilų, šieno, rugių ir kviečių, kilo gaisras. Gaisro metu sudegė daržinė ir pašarai. Kapsuko rajone „Atžalyno“ kolūkyje daržinėje buvo sukrauta 7 tonos vitaminiško šieno. Dalls šieno vežant į daržinę permirko nuo lietaus. Į tą pačią daržinę, ant šieno sukrovė 170 tonų pašarinių dobilų. Liepos mėnesio pabaigoje dirbė netoliese nuo daržinės kolūkiečiai pajuto specifinį degėsių kvapą, o

praslinkus kelioms valandoms, pro daržinės plyšius pradėjo veržtis dūmai ir liepsna.

Ištyrus šiuos gaisrus, buvo nustatyta, kad drėgno susigulėjusio šieno viduje vyko savaiminis įkaitimas, pasiekęs aukštą temperatūrą (150—200 laipsnių), nuo ko šienas ir užsidegė. Nustatyta, jog pašarai savaimė užsidega ne anksčiau, kaip praėjus 1—1,5 mėn. nuo jų sukrovimo į daržines arba į stirtas. Pirmą, negu pašarai užsidega, prastai juntamas specifinis degėsių kvapas ir, prieš tai, o vėliau — degti. Savaimė užsidegti gali ne tik anglis, durpės ir panašios medžiagos, bet ir pašarai: šienas, dobilai ir kt. Dažniausiai tai atsitinka su krovus didžiuliais kiekiais nepakankamai išdžiūvusius dobilus, šieną ar vasarąjį. Zolėms gerai neišdžiūvus, likusi jose drėgmė ir aukštesnė temperatūra padeda daugintis augaluose esantiems mikroorganizmams. Kadangi augalai šilumai nelaidūs, išsiskirianti šiluma tolydžiai kaupiasi ir temperatūra kyla. Temperatūrai pasiekus 150—200 laipsnių, prasideda aktyvus oksidavimasis, kuris sukella liepsną. Antai, Tytuvėnų rajone „Talkos“ kolūkyje praeitų metų rugpjūčio pabaigoje naktį daržinėje, kurioje buvo sukrauta apie 140 tonų dobilų, šieno, rugių ir kviečių, kilo gaisras. Gaisro metu sudegė daržinė ir pašarai. Kapsuko rajone „Atžalyno“ kolūkyje daržinėje buvo sukrauta 7 tonos vitaminiško šieno. Dalls šieno vežant į daržinę permirko nuo lietaus. Į tą pačią daržinę, ant šieno sukrovė 170 tonų pašarinių dobilų. Liepos mėnesio pabaigoje dirbė netoliese nuo daržinės kolūkiečiai pajuto specifinį degėsių kvapą, o

Mėnesį ar pusantro po pašarų sukrovimo reikia juos atidžiai stebėti. Pašarai nepradės degti, jeigu, temperatūrai pakilus, jie bus perkraunami ir bus leidžiama jiems išsivėdinti. Kolūkių ir tarybinių ūkių vadovai, agronomai ir laukininkystės brigadų brigadininkai privalo tikrinti pašarų stovį, kad kartais neįvyktų savaiminis gaisras.

H. EIGIRDAS
Zarasų tarprajoninės savanorių ugniagesių draugijos pirmininkas

tas. Bet virtuvės, kur paruošiami valgiai, čia nėra. Ji įrengta apačioje, po bufetu.

Fluzeliažo skersmuo toks didelis, kad jis padalintas į du aukštus. Viršutiniame yra keleivių salonai, o žemutiniame — patalpos bagažui ir virtuvė.

Pranešime ir tokią smulkmeną. Bufetas yra dešinėje pusėje, o priešais jį įrengtos trys jaukios, izoliuotos vietos motinoms su mažais vaikais.

Lėktuve yra ir miegamieji kupe. Jų keturi. Paskutiniame, užpakaliniame salone yra 54 keleiviai. Kėdės stovi taip, kaip ir priešakiniame salone, eilėmis po šešias. Jas skiria praėjimai.

Klimatas keleivių patalpoje dirbtinis. Specialus įrenginys duoda sudrėkintą orą, automatiškai palaikoma norima temperatūra.

Parko skundas

Gerbiamieji skaitytojai! Štai kokį skundą aš gavau iš esančio priešais Zarasų ligoninę parko:

„Seniau aš buvau vienas iš labiausiai mėgstamų miesto gyventojų ir poilsiautojų vietų. Čia ateidavo pagyvenę darbininkai ir tarnautojai praleisti valandą kitą toliau nuo miesto triukšmo ir dulkių, pakvėpuoti grynu oru. Mano aikštelėje kas vakaras klegėjo jaunimas, žaisdamas kamuoliu. Dabar to nėra. Ko gi lankysis čia žmonės? Iš suolelių beliko tik stulpeliai, takeliai ir aikštelė užžėlė žole, pilna šiukšlių. Gal kartais žmonės, kurie atsakingi už kultūrinį poilsį, suraudo gražesnę gamtos vietelę mieste? Ne. Man skaudu kas vakarą girdėti praeivių pastabas: „Kokia puiki vietelė! Tik kodėl ji taip apleista. Juk šis parkas nėra kiek neblogesnis už miesto kultūros ir poilsio parką“.

Prie parko skundo man nerėtusi pridėti porą žodžių. Parkui netektų skustis, jeigu miesto DZD Tarybos vykdomojo komiteto ir komjaunimo rajono komiteto darbuotojai būtų nors kartą patys atsilankę į jį. Tikriausiai būtų už galvų susiėmę: „Kaip visa tai įvyko?“ Tačiau šie atsakingi žmonės ilsisi už parke.

Jis—mokytojos vyras

Sakoma liaudyje, jog darbytėje ir akmuo kruta. Tad ką jau kalbėti apie žmones. Zvalgiausi rugiapūtės metu visose „Tarybų Lietuvos“ kolūkių laukininkystės brigadose ir širdis džiaugėsi. Štai II ir III laukininkystės brigadose šalia laukininkų kirto rugius vėsy specialybių žmonės, kokie tik gyvena kolūkių teritorijoje: šoferiai P. Bi-

veinis, H. Dalala, statybininkai, sąskaitininkai, melžėjos, miškų ūkio darbuotojai.

Sutikau I brigadoje nebejauną vyrą Balį Vadeišą, plačiai mosikuojantį dalgiu. Visi vyrai, moterys bei merginos dirba linksmi, o šio žmogelio veidas rūškanas. Kas jam yra? Ir kur bus nenusiminęs, jei sūnų dykaduonį sau ant sprando užsi- augino. Palikęs besidarbuojantį seną tėvą, žengdamas Drobiškių kaimu pro Vadeišų kiemą, kaktomuša susidūriau su žaliūku jo sūnumi Petru. Nuo jo smarkiai trenkė degtine. Lepinasi dykaduonis sodelyje ir visiškai nesijaudina: „Man tėvas uždirba duonos, žmona—pinigų. Vedybos man nusisekė — gavau žmoną mokytoją. Aš ir solus, ir išgėres“.

Nuotraukoje: Armėnijos TSR Leninakano geležinkelininkas skulptorius - savi-veiklininkas A. Akopianas. (TASS).

Gaila, kad anksčiau aš pas Vadeišą neužsukau; seniai laikas tą nenaudėlių Petrą gerai padilginti, kad niekur nedirba, o sėdi senam tėvui ir žmonai ant sprando.

Lėktuve „TU-114“ įrengta naujausia aparatūra ir prietaisai, palengvinantys įgulos darbą, įgalinantys lėktuvui skristi ir nutūpti aerodromuose esant blogiausiam matomumui.

Nebaisu mašinai apledėjimas: kovai su juo yra galingos priemonės. Sraigtai, priešakiniai sparnų kraštai, lėktuvo uodega ir kitos jo dalys aprūpintos elektriniais prietaisais prieš apledėjimą. Be to, milžiniškas lėktuvas skrenda 9—11 kilometrų aukščiau, tai yra virš debesų. „TU-114“ — mašina, galinti skristi esant bet kokiam orui ir visiškai patikima.

Pirmaisiais didingo septynmečio metais į oro erdves pakilo milžiniškas lėktuvas. Jis įkūnija veržlią technikos pažangą mūsų šalyje, kuri partijos vadovaujama kuria komunistinę visuomenę. V. Vavilovas

Išalkęs—nepavalgysi

Kada beatvyktumėt į Turmanto miestelį, visuomet čia galėčiau numalšinti savo al-

gali? Buftininkė Marija Bagausu žmonių. Ištaisais mėnesiais Turmante gyvena poilsiautojai. Daugeliui čia tenka ilgiau pabūti belaukiant traukinio, mašinos. Įvairiais reikalais čia atvyksta kolūkiečiai, darbininkai. Neseniai ir man teko pabuvoti Turmante. Betvarkydamas savo reikalus, aš gerokai išalkau. Pasistiprinti nutariau vietinėje užkandinėje, kuri, beje, viena yra miestelyje. Visa tai įvyko liepos 28 dieną.

Pasiklausęs sužinojau, jog virtuvė šią dieną nedirba. — Karštos sriubos jau nebeteks pasrėbti, — pagalvo- jau. — Ką gi, esant geram apetitui, ne pro šalį bus ir šalti patiekalai. Priėjęs prie bufeto, galvojau pamatysiu keptą žuvį, buterbrodus, bet deja... Bufete gulėjo tik... duona, dėžutės žuvies konservų, keli, matyt, nuo ilgo gulėjimo pageltę agurkai ir cigaretės „Prima“.

Į mano klausimą: „Kuo aš galėčiau numalšinti savo alkį?“, bufetininkė Marija Bagausu atsako: — Patys matote, kad nieko nėra. Tai vis ekspeditorius drg. Lisagorovas nesirūpina šaltais patiekalais, man jau pačiai gėda prieš lankytojus, — pridūrė ji.

Kol kalbėjau su bufetininke, tokių kaip aš susirinko dar daugiau. Visi nutarėme pasikalbėti su drg. Lisagorovu. Kaip nutarėme, taip ir padarėme.

— Nieko negaliu užpirti užkandinėi, nes nėra šaldytuvo, — skėsčioja rankomis Lisagorovas. — Karštis patys matote koks, gal bazės ekspeditorius ką nors padarys.

Pas jį mes jau nėjome. Ir kas iš to, jis tikriausiai pasiūlytų mums kreiptis dar kur nors. Štai ir išeina, kaip toje pasakoje, kad Jonas kaltina Petrą, o Petras — Joną.

Įdomu, ar ilgai su tokia padėtimi užkandinėje taikstysis Turmanto vartotojų kooperatyvo vadovai?

Musėms čia gyvenimas

Turgavietė ištuštėjo. Išnubausti. Tačiau jau kuris laikas, kaip sanepidskyriaus ir milicijos darbuotojai vaikšto nuo vieno prie kito, o turguje sanitarinis stovis ir šiandien neatitinka prekybos maisto produktais reikalavimų.

Turgavietę drąsiai galima pavadinti „musių veislynu“, nuo kurio labiausiai nukenčia prie turgaus gyvenantieji žmonės.

Tačiau ne vien tik turguje nepalaikoma švara. Visada pilna šiukšlių prie duonos parduotuvės, miesto valgyklos.

— Ko jūs norite iš manęs? — piktinasi valgyklos direktorius drg. Traškinas. — Reikalaukite iš butų valdybos.

— Norime—valome, nenorime—ne, — atkerta miesto butų valdytojas drg. Kudoba. — Mums tai daryti niekas neįsakys.

Buvo miesto DZD Tarybos vykdomojo komiteto nutarimas dėl švaros palaikymo mieste ir kontrolė pavesta mums, milicijos organams. Tačiau ką bausti už nutarimo nevykdymą? Kodėl miesto vykdomajam komitetui nepasidomėti, kaip vykdomi jo nutarimai? Gal būt, vertėtų šį klausymą iškelti net ir sesijoje.

— Tai mums nepriklauso. Už tai atsakingas miesto vykdomasis komitetas.

Zarasų miesto DZD Tarybos vykdomajame komitete išklauso nustebę: — Ką jūs? Tuo turi rūpintis vietinio ūkio valdyba. Dėl visko kreipkitės į butų valdybą...

Zinoma, kaltininkai bus surasti ir už tokią padėtį

J. Bogomolnikovas
milicijos įgaliotinis

Zinios iš užsienio

LENKIJOS KOKSOHEMIJOS PRAMONĖ— PENKTOJE VIETOJE PASAULYJE

Koksochemijos pramonė — viena sparčiausiai besivystančių Lenkijos industrijos šakų. Pokario metais šalyje perduota naudoti kelios dešimtys koksochemijos baterijų. Praėjusiais metais ši pramonės šaka davė daugiau kaip 10 milijonų tonų kokso ir pagal šios produkcijos gamybos apimtį užėmė penktąją vietą pasaulyje.

Iki karo metinė koksochemijos pramonės produkcija sudarė tik du milijonus tonų.

(TASS-ELTA).

JAV paastrėjo rasiniai prieštaravimai

Padėtis Niujorko negrų gete — Harleme taip paastrėjo, kad Amerikos žurnalas „United Steits Njus end Uold riport“ reikšmingai pavadino savo straipsnį apie Harlemą: „Ar nesėdi Niujorkas ant parako statinės?“

Negrai vis labiau piktnasi tomis šurpiomis sąlygomis, kuriomis jie priversti gyventi. „Padėtis aštrumas iškyla į paviršių, — rašo žurnalas, — negrai vis dažniau boikotuoja. Vyksta policijos ir demonstrantų susirėmimai. Harlemas „išaudrinęs“.

Straiptnyje, parašytame iš rasistinių pozicijų, bū-

Baltarusijos kukurūzų hibridai

Baltarusijos laukuose kukurūzai išaugo iki metro aukščio. Ypač gerai auga keturi tarprūšiniai hibridai, kuriuos išvedė Baltarusijos TSR Mokslų akademijos biologijos institutas. Net nepalankiomis oro sąlygomis jie duoda rugsėjo mėnesio pradžioje iš kiekvieno hektaro iki 60 centnerių vaškinės brandos burbuolių skaičiuojant sausu šieniu, neatsilikdami nuo pietinių rūšių žalosios masės derliumi. Tai labai svarbu, nes iki pastarojo laiko buvo manoma, kad Baltarusijoje kukurūzai neduoda brandžių burbuolių.

Dabar institutas išveda tarplinijinius hibridus, kurie paprastai 30—35 procentais derlingesni, negu pradinės rūšys. (TASS-ELTA).

KOLOKIŲ LĖSOMIS

Dideli statybos darbai vyksta vienoje Čerkasų srities Babankos rajono gražioje vietoje. Čia statoma tarpkolūkinė sanatorija „Družba“. Ją stato kelios rajono žemės ūkio artelės. Joje vienu metu galės gydytis 200 žmonių. Sanatorijoje bus įrengti įvairūs procedūriniai kabinetai, vandens gydykla ir klinikinė laboratorija. Prie korpusų rengiamas didelis parkas.

Daugelis Ukrainos kolūkių ūkiškai stato tarpkolūkines gydyklas, ligonines ir gimdymo namus, vaikų darželius ir lopšelius.

Padėtis Prancūzijos Kamerune

Užsienio spaudos pranešimais, Prancūzijos kolonijinės valdžios organai Kamerune toliau vykdo žiauriausio teroro politiką. Mažiau kaip prieš dvi savaites jie nuteisė mirties bausme 14 Kameruno kovotojų už laisvę, o 20 kitų išsiuntė iš šios šalies.

Kameruno liaudis atsako į kolonizatorių represijas ginkluota kova. Neseniai būrys patriotų užpuolė tankiai apgyvendintą punktą prie sienos su britų Kamerunu ir padarė daug nuostolių priešui. Kitame rajone Kameruno nacionalinė išsivadavimo armija užpuolė Prancūzijos armijos sandėlį ir užgrobė ginklus bei amuniciją.

(TASS-ELTA).

Amerikiečiai darbo biržose

Kiekvieną rytą, rašo išeinantis Chjustono mieste (JAV) laikraštis „Kronikl“, į darbo biržą ateina šimtai žmonių. Jų tarpe — 42 metų amžiaus Džordžas Sonka. Jis kvalifikuotas reaktyvinių variklių mechanikas. Prieš dvejus metus jis neteko darbo Brajano mieste. Jam pavyko įsidarbinti paukštienos perdirbimo įmonėje, tačiau prieš tris mėnesius jį atleido ir iš ten.

Nuo to laiko jis negali rasti darbo.

Tokia pat sunki padėtis, nurodo laikraštis, bedarbiui E. Juzui. 20 metų jis dirbo sunkvežimio šoferiu, o dabar negali mokėti net penkių dolerių per savaitę už kambarį, kuriame jis gyvena su savo 14 metų sūnumi. „Visų šių žmonių, — pareiškia „Kronikl“, — vienas tikslas — darbas“.

(TASS-ELTA).

Naujas „Mūsų sodų“ numeris

Neseniai iš spaudos išėjo antrasis „Mūsų sodų“ žurnalo numeris.

„Bitininkystė Tarybų Lietuvoje ir jos uždaviniai septynmečio plane“. Taip pavadintas šio žurnalo vedamasis, kuriame kalbama apie bitininkystės padėtį mūsų respublikoje ir jos vystymosi perspektyvas ateityje. Čia pat spausdinami įdomūs straipsniai bitininkystės klausimais, pavyzdžiui prof. J. Kriščiūno „Bičių viliojimas į raudonusius dobitus“, P. Rimkaus „Išvežkime bites į viržius“ ir V. Narbuto „Medaus kopimas“. Apie priešakinių mūsų kolūkių bitininkų patyrimą rašo O. Panžaitė straipsnyje „Pas bitininką Antaną Jakubauską“.

Netenka abejoti, kad kiekvienas, kas domisi bitėmis, nepervers neperskaitęs straipsnio „Ką pušys drevėtos byloja“. Jame pasakojama, kaip senovėje lietuviai vertėsi bitininkyste.

Sodininkams šiame numeryje skiriama bene daugiausiai vietos. Čia ras ko pasiskaityti ir visuomeninių sodų sodininkai, ir sodininkai-mėgėjai. Pažymėtina A. Svirno straipsnis „Akiukime planingai“.

V. Venskutonio — „Suaugusio sodo priežiūra“.

Daug džiaugsmo žmogui teikia gėlės. Ziedų įvairumu ypač pasižymi jurginai. Kiekviena šeimininkė stengiasi iš savo pažįstamų gauti kuo daugiau jurginų rūšių. Antroje „Mūsų sodų“ numeryje gėlių mėgėjai sužinos, kaip pačiam išvesti naujų spalvų jurginus.

Daržuose pradėjo nokti pomidorai, bet ir šiuo metu jie dar reikalingi priežiūrai. Tegutad daržininkai atsiverčia žurnalo 20-tą puslapį ir perskaito J. Mačio straipsnį „Pomidorų priežiūra vasarą“.

Redakcija nepamiršo jaunųjų gamtininkų, namų šeimininkų, meškeriotojų.

Aplamai, mūsų sodų žurnalas darosi vis įdomesnis. Jau iš pačių pirmųjų žingsnių matyti, kad jis suvaidins nemažą vaidmenį, puošiant mūsų gimtąją žemę sodais.

Pravartu būtų šį žurnalą užsiprenumeruoti ir mūsų rajono kolūkiečiams, darbininkams, tarnautojams, kurių dauguma laisvu nuo darbo metu mėgsta užsiiminti sode bei darže. Čia jie rastų daug įdomaus ir naudingo.

SPORTAS

Visasajunginės daugiadienės dviračių lenktynės

Liepos 24 d. Minske buvo duotas startas tradicinėms daugiadienėms dviračių lenktynėms penkių respublikų keliais. Jose dalyvauja daugiau kaip šimtas stipriausių Maskvos, Leningrado ir penkiolikos sąjunginių respublikų dviratininkų.

Jų tarpe — nusipelnę sporto meistrai, pirmaatskyrininkai, o taip pat ir daugkartiniai pasaulio dviračių lenktynių Berlynas—Praga—Varšuva da-

to ilgesniu maršrutu Maskva—Kijevas—Mins-

lyviai. Daugiadienės dviračių lenktynės Tarybų Sąjungos metu dviratininkai rengiamos nuo 1934 metų. Pradžioje jos vyko Lietuvos, Latvijos, Estijos Maskva—Leningradas, po ir Rusijos Federacijos ke-

Trumpi pranešimai

UZVENTIS. Čia įvyko mokslinė konferencija Parodą aplankė daugiau kaip 15 tūkstančių rajono ir miesto darbo žmonių.

(ELTA).

PABRADE. Čia pradėti statyti rajono kultūros namai, kuriuose bus 350 vietų žiūrovų salė, pasu-

1 buvo suorganizuota pakama scena, kambariai roda-pardavimas, kurioje įvairių ratelių užsiėmimo eksponuojama 160 šilkinė ir štapelinių au-

(ELTA).

Registruoja santuoką

Zarasų rajono civilinės metrikacijos biuras praneša, kad žemiau išvardinti piliečiai padavė pareiškimus dėl santuokos užregistravimo:

1. UMBRASAS Romualdas, Jono s., gim. 1935 m., gyv. Zarasų raj. Zatokų apyl. Politiškių km., su pil. NITIS Regina Petrovna, gim. 1941 m., gyv. Daugpilio raj. Medumes apyl. Liepajos km.

2. MICHELKEVIČIUS Leonas, gim. 1936 m., gyv. Širvintų raj. Vesų apyl. Žasnavos km., su pil. MIKALAUŠKAITE Adele, Povilo d., gim. 1925 m., gyv. Zarasų raj. Baibių apyl. Baibių km.

3. ALĖJŪNAS Romualdas, Petro s., gim. 1936 m., gyv. Estijos TSR Tapos m. Veski g. Nr. 78, su pil. GUDZIUKAITE Janina, Juozo d., gim. 1934 m., gyv. Zarasų m. M. Melnikaitės g. Nr. 21-63.

4. ČERNOVAS Grigorijus Gavrilovičius, gim. 1934 m., gyv. Zarasų m. Mičiurino g. Nr. 9, su pil. VO-ROBJOVA Kirijana Ignatjevna, gim. 1936 m., gyv. Zarasų m. Donelaičio g. Nr. 33.

5. RAUBIŠKA Vincas, gim. 1935 m., gyv. Zarasų m. Gorkio g. Nr. 24, su pil. ČERNOVAITE Nijole-Veronika, Jono d., gim. 1938 m., gyv. Zarasų m. Gorkio g. Nr. 24.

6. GLADIŠOVAS Pavelas Sergejevičius, gim. 1938 m., gyv. Zarasų m. S. Neries g. Nr. 18, su pil. SAVIČENKO Nadiežda Saveljevna, gim. 1939 m., gyv. Zarasų m. K. Giedrio g. Nr. 8.

lais. Bendras kelio ilgis viršija 2200 kilometrų.

Jau keletą metų dviračių lenktynėse dalyvauja ir Tarybų Lietuvos sportininkai. Šiais metais Tarybų Lietuvos sportinę garbę gina sporto meistrai K. Norvaišas, J. Vyšniauskas, T. Zlotnikovas, P. Čelkys, V. Vencius ir B. Jonika.

Dviračių lenktynių finišas įvyks Maskvoje rugpiučio 8 dieną, TSRS II Tautų spartakiados atidarymo dieną.

Nuotraukoje: 1959 metų dviračių lenktynių pirmojo etapo nugalėtojas, nusipelnęs sporto meistras J. Klevcovas (Maskva), pirmas finišavęs Vilniaus „Spartako“ stadione. (ELTA).

Rungtyniauja meškeriojant

Sekmadienį „Pirmūno“ kolūkiečiai žvejai-mėgėjai anksti rytą atvyko prie Čičirio ežero. 12 meškeriotojų su muselinėmis meškerėmis rungėsi dėl geriausio kolūkiečio meškeriotojo vardo.

Pagal nustatytas taisykles laimėtoju turėjo būti laikomas didžiausią žuvų skaičių sugavęs meškeriotojas. Po penkias valandas trukusių atkaklių ir kantrių rungtynių paaiškėjo nugalėtojas — „Pirmūno“ kolūkiečio kombainininkas Kostas Barauskas, sugavęs 77 žuvis. Antrąją vietą užėmė kolūkiečio pirmininko pavaduotojas mechanizacijos reikalams Stasys Zylis, trečiąją — pats kolūkiečio pirmininkas Leonas Vaitkevičius.

J. Denofas

Redaktorius
H. JURŠYS

Rajono liaudies švietimo skyriaus darbuotojai reiškia gilią užuojautą savo bendradarbei, Aldonai VAITIEKONIENEI, dėl tragiškos jos vyro mirties.

Dėl Zarasų KSER vyr. inžinieriaus, Vidmanto VAITIEKONO,

tragiškos mirties, reiškia gilią užuojautą jo tėvams ir žmonai. Zarasų KSER Nr. 29 darbuotojai

Kelyje Zarasai — Stelmužė pamestas lietpaltis. Radęs tepraneša: Vilnius, Tarybų g. Nr. 14-29, Vaitkus. Atlyginsiu.